

Escolte crits que vénen de fora, que vénen de lluny, i els crits són meus. Em pregunten si recorde d'on vinc i si sé on vaig, si puc justificar-me el present sense mamprendre evasives. Els dies són més fugaços que mai. Les nits ni tan sols existeixen. En qualsevol cas, tampoc em sembla honorable assassinar a la criatura que s'adorm dins de mi, però potser caldria ferir-la. Ara està clar... Els crits són meus, segur.